

Ljubljana iz veka v vek

Kakor vse se tudi mesto poraja, živi in umira — Kakšna bo Ljubljana v prihodnjem stoletju

Ljubljana, 21. avgusta.
Kaj je večno? Nič! Večna je samo menjava. Menjava nepretrgana, včasih grobo očitna, včasih komaj zaznavna; ukazuje življenju, v kakšnikoli obliki se pojavlja, je življenje samo od zibel do groba pa od grobe do zibel. Toda v svetu ne živijo in se ne menjavajo samo ljudje, rastline in živa bitja. Svoje življenje ima tudi trda, neživa snov, ki jo oblikujejo človeška roka in prirodne sile.

Rodil se je kamen

Morda boste debelo pogledali, in vendar je tako, čeprav se vam zdi, da se more roditi samo človek, žival ali izčiniti rastlina. Toda kakor se odtrga novo človeško življenje od trpečega materinega telesa in je v tistem trenutku že samostojno, navezano samo nase, na svoji organizem, vse dokler se ne izčrpa v klone grob, tako se oblikujejo, rode n. pr. tudi kamni. Razlet dinamitnega vložka razžene tisočletne skalo, ki je že od njegih dini bila samo del ogromnega gorskega masiva, in po strmini kamenoloma se zvala kamni. Snov, ki zaradi nenačne, preračunljive dejavnosti človeške volje, roke in njenih pripomočkov, postane samostojna, se izloči iz oklepa, v katerega jo je ukenila neznančna sila morda pred desetisoč, morda stotisoč ali milijon let.

Rodil se je kamen! Toda, kar se poraja, morda tudi živeti in umrieti. To je neizprosnik zakon prirode, ki gre neukrotljivo preko vseh naporov, ki se mu hočejo zoperstavljati. Kamen živi. Morda ga usoda zanesne na mehko cesto, morda — ukrade voda in požare v svoje globine. Toda se bo leta in desetletja potepal, brusil in valil po zemeljski površini, morda ga bo ukenila človeška roka v umetno zgradbo. Prej ali slep bo pa tudi ta razpadla, kamen se bo razletel v prah ali pa bo izginil v gmoti zemlje. Kamen bo umrl.

Tudi mesto živi

Ne mislimo na ljudi, ki bivajo v mestu, na meščane. Mesto z vsemi svojimi palatami, vilami, bajtami, s svojimi cestami, parki, vrtovi, s spomeniki in prometnimi napravami, vse sta stavbi skupcev, ki se na njem skozi stoletja in številne generacije ubija žuljava človeška roka živi, se poraja in umira. Kaj mislite, kakšen obraz bi napravil n. pr. naš prednik, ki je živel v Ljubljani pred 300 leti, ko bi sedaj obudili k življenju in ga poslali na mestne ulice, s katerimi bi odstranili vse ljudi, ves motorni, radijski napredek in druge novodobne iznajdbe, ki bi ga mogle popolnoma zbegati in kvarno vplivati na njegov lagoden živčni ustroj? Ali mu ne bi že sodobne široke ulice, svetle palače z velikimi okni, prostrani trgi govorile, da to ni več tisto mesto, ki je v njem živel. Mesto, ki se je stiskalo pod zavetje grajskega hriba, mesto z ozkimi temnimi ulicami, z vlažnimi hišami, s hisami iz lesa in s slamo kritimi, ki je v njih drobenčič skrila zanetila lahko ogromen, strašen požar.

To spremembe radi označujemo tako, kar da se mesto razvija. Ne priznavamo ne konca in začetka. Vendar imo Ljubljana svoje dobe, za dogled enega samega človeškega življenja veliko predolge. Drugačna je bila Emona, drugačna srednjeveška Ljubljana, drugačna pred enim stoletjem in drugačna je danes. Prvi dve sta že davnovečki, le skromne priče kot spomin na nekdajne dni smo tu pa tam skušali ohraniti.

Nova Ljubljana se poraja na ruševinah stare

Neštetokrat je bilo že v kromističnih zapisih, v urbanistično- arhitektonskih razpravah, na slavnostnih zborovanjih volilnih shodov in dobrih pojedinac ugotovljeno na splošno, da je našo mesto od začetka tega stoletja doživel in še doživil velik razvoj. Časopis je dnevno beležilo vse majhne in velike, pomembne in brezpomembne novosti. Veliko je število živih meščanov, ki vam bodo na dolgo in široko pripovedovali, kako je bilo v njihovih mladih letih vse drugače, ko je bila Rožna dolina še velik močvirov travnik, ko so se hodili v Trnovo za župno cerkev drset, ko ni bilo še niti sledi. Zelenje jame in mnogo podobnega. V 40 letih je zrasel mogočen kompleks hiš, ki je našo prenovil prejšnjo zunanjost mesta, temveč premaknil srce tega mrvljivšča skoraj stotisoč ljudi, od nekdajne mestne četrti med Ljubljano in grajskim hribom više gori proti severozapadu. Iz mračnega, zavetnega prostora se je sodobni meščan premaknil na odprt, svetel in sončen prostor prehoda z Ljubljanskim polja na barjansko zemljo.

Leto za letom so se zdale nove hiše, vile, palače, nastajale so nove ulice, urejali parki. Padala so počasi z uporno starčevsko trdoživostjo stara poslopja, zginjali značilni znaki nekdajne Ljubljane. Ves razvoj, ki je imel svoje viške in padce, je šel in še gre vzporedno z našim življenjem mnogokrat, ne da bi ga občutili. Danes tu, jutri tam, drobei, po katerih more le daljnovidno, bistro oko razpoznati približno življenje sodobne Ljubljane v bližnji bodočnosti.

Eno samo človeško pokolenje je meroilo takega razvoja prekratko. Človek, konservanter, kakov je, zaradi tega s sentimentalnimi občutki gleda, kako izginja okolje, na katerega je že bil navorjen od mladih let, v katerem je preživel svoje najlepše in najzadovoljnejše trenutke. Ko ga novo življenje neizprosno sli, da izpremeni, kar je bilo v njegovih navadah že od nekdaj, ga opazuje z omalovajevanjem, nezaupanjem in nerganjem. Ce pa mu je dano doživeti, da se izpremeni in novosti enkrat ustale, se z njimi počasi spriznati, postanejo mu spet vsakdanja navada, opora, ki mu dovoljuje gibati se, ne da bi bil vsak trenutek prisiljen paziti na svojo vsakdanjo pot in delo. Spozna njih na predno ceno in je zadovoljen.

Kaj se je in se še bo spremenolet letos in Ljubljani

Ljubljana se prenavlja, kar kača se tevi zadnji dve desetletji. Arhitekt-stvaritelj neumorno briše z nje prah preteklega stoletja in jo prilagodeva okusu in potrebam sodobnega meščana.

Letos je vojna zagor mestne rasti in umiranja v mnogočem zavrla. Spremenila je tudi začasno osnovne vidike mestnih dinamično razvojnih silnic. Vendar, če odstejemo drobne kocke v tem nastajanju arhitektonske mozaične stike, ko nam posamezne nove hiše še ne nudijo nobenega pravega oporišča za spoznavanje temeljnovačnih sprememb, moramo ugotoviti, da današnja gradbena dejavnost spreminja lice Ljubljane v večjih obrobih.

Med najpomembnejša tako dela spada zgraditev tržnice in ribarnice ter tam vmes projektirane mostu preko Ljubljance. Te stavbe, kolikor so že zdaj zgrajene s tistimi, ki bodo še letos ali naškajne prihodnje poletje dokončane, bodo močno spremenile ves okolius pre trimostovja do Zmajskega mostu. Nedvomno je tudi, da bo z njimi v korist desnega brega Ljubljance porušeno odgovorjače izvalo v bližnji bodočnosti odgovorjače urejevanje na desnem bregu. Sv. Petru nasip kot tipičen ostank Ljubljane »dolge vase« bo nujno moral izginuti.

Druga preoblikuječa dejavnost v večjem obsegu je povezana s podaljškom Šubičeve ulice, dograditvijo hiš Pokojninskega zavoda in ureditvijo vse okolice. Vse to bo v krakem dokončano: na desni iz smeri Kongresnega trga proti Tivoliju je vogalna stavba, ostank prejšnje enonačadne hiše v vsej dolžini, že do gotovljena. Tudi stari zid vrta uršulinskega samostana se iz dneva v dan niža vse do ogla na Muzejskem trgu. Na levem delu poslopja samostana, na njem po stoji že skoraj zgrajeno novo samostansko poslopje v dolžini približno 50 m. Trenutno delavci gradijo okoli preostalega vrta novi štiri metre visoki zid iz podprekoga kamna na trdnih betonskih podlagi. Se nekaj tednov in urejeno bo tudi cestni.

Na hišah Pokojninskega zavoda, ki bodo izreden estetičen okras vsega tega okoliša, so sedaj v teku zadnja omemtalna dela. Med njimi in zapadno stranjo vrta uršulinske bo otvorjena nova ulica.

Gledamo na vse kot celoto, se nam poča novo izredno prijetno lice sodobnega središča Ljubljane tako v arhitektonskem kot tudi v prometnem pogledu. Središče bo postal veliko bolj prostorno pa tudi povezano. Ko bo še urejen tako imenovan »Južni trg«, bo v resnici velemestni zamek bodočega razvoja Ljubljane.

Tretje delo, ki je pa samo del čez dajšo dobo raztegnjene dejavnosti, je urejanje

nje otroškega igrišča v Tivoliju in graditve nove ceste tik pod Rožniškim hribom. Vsa ta velika celota zelenja, ki jo je pretekla leta obrobila nova cesta od železniškega prelaza v Tivoliju do Ceste v Rožnem dole, bo pod udarci sekir, lopat, kramponov v krakem dobita popolnoma drugo znamenje. Zginili bodo kostanji kot simboli stare Ljubljane, vsa površina bo zglašena z višino ribnika, vmes pa bo vodila nova cesta med zelenjem topolov in okrasnega grmečevja. Rožna dolina, ki se je tako sramežljivo skrila za hrbot Tivolija, kakor da se boji mestnega življenja, bo dobila novo dovodnico v mestno središče.

To je pregled le v velikem, pregled najvažečjega kar preoblikuje staro mesto in ustvarja novo.

Morda bi moral vključiti še katera dela, vendar se nam ne zdijo nobeno izmed njih, čeprav so po svoje za bodoče lice Ljubljane važna, večjega urabništva razvojnega pomena.

Ko bo sedanja Ljubljana izmirala...

Mnogo vode bo do tedaj poteklo po regrilirani Ljubljani, in vendar nekoč bo pršila ura, ko bo pritočil zginjati, kar spremjamamo danes kot estetsko, arhitektonsko odgovarjajoče sodobnemu naprednemu okusu, v skladu z vsemi zahtevami sodobne kulture in civilizacije. Ne bo zginjalo samo zaradi porabe in obrave; kakor danes bo bodoč človek rušil in gradil po sosedi zaradi novih, njegovim potrebam odgovarjajočih zahtev.

Vsako ugibanje in prerokovanje, kako se bo razvijalo mesto v bodoči, je tveganje. Toda nekatera dejstva, ki jih že danes očitajo življenje, bodo nedvomno vplivala ne samo na razvoj Ljubljane temveč vseh mest na naši zemeljski obli. Med njimi velja predvsem omeniti vpliv, ki ga more imeti razvoj letalstva. Letalo se je v sodobni vojni izkazalo kot strašno oružje, ne samo za fronto, temveč tudi v napadih na mesta. Da bo bodoč arhitekt upošteval te univerzitete učinkne letal, skoraj ne smemo dvomiti. Toda ne samo letalo kot oružje temveč tudi kot prometno sredstvo v mirnem času, ko bo verjetno sčasoma povsem izrinilo avtomobilski promet, bo imelo svojo odločilno besedo.

V kompromisu, ki ga bo moral skleniti zamek, bodo verjetno izginjale visoke stavbe, široke ceste. Meščan bo lezel spet skozi zemlji ali pa morda celo v njo. Sonča, zraka pa se bo naučil po nebeskih cestah. Ki jih ni treba ne škopiti, ne asfaltirati. Tedaj bo sedanja Ljubljana izumirala...

Dve desetletji sporta v Goriški pokrajini Nekaj podatkov in obvestil o uspehih, ki jih je doseglo sportno gibanje v tem razdobju

Ljubljana, 21. avg.

Skoraj tri in dvajset let je minilo, ko je mirovna pogoda ločila z bariero državne meje pokrajini, ki sta stoletja in stoletja delili skupno usošo zaradi enakih geografskih, političnih, etničnih in kulturnih karakteristik na prehodu iz evropskega severa in vzhoda proti naravnemu morskemu izhodišču v svet. Nekdanje čvrste zvezne med krajevnimi središči vse vrst življenja so bile presekane vse do letaščega aprila, ko je v Ljubljano vkorakala italijanska vojska in je bila Ljubljanska pokrajina pridružena kraljevinji Italiji. Med tem časom se je na oba stranah razvijalo življenje na vseh popriščih skoraj brez medsebojnega stika. Vse to velja za razvoj sporta v Tržaški in Goriški pokrajini ter v prejšnji dravski banovini. Izjemno, zelo redka srečanja sportnikov niso mogla odtehati poraznega dejstva, da se že skoraj nismo ved med seboj poznali.

Nove politične prilike so ustvarile nov položaj in ni dvoma, da bo odslej vse več priložnosti za obnavljanje stikov, za sodelovanje in korist napredka sportne in nacionalne ideje. Slovensko časopisje je že večkrat zabeležilo simpatične informativne članke, ki jih objavlja italijansko časopisje ter tako ustvarja prve pogoje poznavanja medsebojnih moči. Enako razumevanje je pokazalo tudi sportno časopisje. To koristno izpodobudo, razumevajoč jo kot stvarno nujnost položaja, povzemamo tudi ml. našljanjajoč se na informativni članek Tullia Bernota pod naslovom »Goriški sport«, ki je bil objavljen v propagandni ediciji ob prilikah nedavne krožne dirke Gorica—Ljubljana—Tržaš—Gorica, bomo v kratkih zgodbenskih potekih opisali, kako se je razvijal in kakšne pomembne uspehe je dosegel sport v Goriški pokrajini v preteklih dveh desetletjih.

Prije sportne organizacije, ki so vznikle po končani svetovni vojni v Goriči, so bile Audax Sportivo Italiano, Club ciclistico Libertas, ki sta oba imela za smoter pospeševali kolesarski sport. Pro Goriški, ki je postal matična nogometna spora v Goriči, in Moto Club, ki se je posvetil propagandi motoristike. Na tej osnovi je bila skupni pokret naglo gradil in počasno vidne uspehe.

Prvi atlet, ki je bil poklican, da si nadej modro majico državnega reprezentančnega moštva, je bil Marino Furlani, odlični nogometni Pro Gorizie. Njegov debut v najodgovornejši sportni dolžnosti, ki more biti načrta na atlet, je bil uspešen in je bil obenem velika čast za belomodri prapor sportne Gorice. V naslednjih letih se je sportna ideja zaradi načrtnega pospeševanja s strani mladih v borbenega državnega Režima naglo širila zlasti med mladino. V priznanje za visoko aktivno sportno bilanco, ki jo je izkazala Gorica, ji je bila poverjena izvedba državnega prvenstva v hoji, katerega se je udeležilo 168 tekmovalcev.

Uspešno se je razvijala tudi lahkata atletika pod vodstvom Gorische teleovodne zvezde. Stirje lahkoatleti so se zmagovalno uveljavili v državnih prvenstvih in bili sprejeti kot članji moštva, ki je zastopalo državo na mednarodnih srečanjih. Bili so to Francesco Tabai, ki se je udeležil celo olimpiade v Los Angeles ter tekmoval v troškovi, Luigi Spazzali, Giordano Cumar in Boris Kersevan.

Organizatorično je vse sportni pokret vodil Sportni urad sodke Zveze Borbenih

fašijev, ki mu je bil pridružen soški odbor C.O.N.I., prvi pokrajinski odbor, ki je bil ustavljeno v Italiji.

Tudi letos goriški sportniki klub vojni neumorno delajo. Med najlepše uspehe, ki so jih dosegli, lahko zapisimo osovitje naslova državnega prvaka v skoku v daljno v metu Josipu Russellu, zmago v metu kopja Dorine Zamparjeve in pretekli mesec v Turinu osvojeno državno prvenstvo v težki kategoriji rokoborbe, ki je uspel Lulgija Mustine.

Zadnja manifestacija, ki je zgoraj pričala o višini sportnega dela v Goriški pokrajini, je pa bila organizacija nove krožne kolesarske dirke, ki je vodila tudi skozi Ljubljano.

Sedaj, ko je bila skupna pokretna skupina, pod vodstvom Bernarda, pomočnega uradnika, ki je bil vodil v medsebojnem sodelovanju, se je začelo sodelovanje med Goriško in Tržaško pokrajino. Počasno, vmesno in zelo spomljivo, se je začelo sodelovanje med Goriško in Tržaško pokrajino.

Ko se pisarna zaključi, plane gospoda Bernard v tisto kavarino, zamenja svojo ponosno pisarniško obleko s posvalknim smokingom, pograbi violino, si zavije ovratnik in zbeži.

Debelo blagajnčarka pogleda sočutno za njim in zamrmra: »Revež! Samo ona izmed vseh njegovih znancev, da je gospod Bernard gospod v baru, ker s svojim malim zasluzkom kot pomozni uradnik ne more živeti. Goslač v baru!«

Ali poznate lokal? Ni za prvočrtno občinstvo, leži daleč zunaj v predmestju, v Z. ulici. Zeleni kakadu je v kričilih barvah naslikan na vhodnih

uspehov držav, na podlagi uspehov, ki so jih dosegli poleti.

Upravni odbor je o teh predlogih razpravljal in sklenil, da se preizkusijo na svetovnem prvenstvu, ki bo od 7. do 15. februarja v Garmisch-Partenkirchenu. Končno odločitev pa je prepustil congressu FIS-e.

Dva nova svetovna rekorda

Lahkoatleti vseh vodilnih držav v sportu so v odlični formi. Od vseh strani prihajo vesti o rušenju domačih, evropskih in svetovnih rekordov.

Ljubljanski fotografiski natečaj

Dobrih celotnih pogledov, ki bi pokazali vso slikovitost in maglo rast Ljubljane, sploh še nimamo dosti

Ljubljana, 21. avgusta
Že lani decembra meseca je mestna občina ljubljanska razpisala svoj drugi natečaj za najboljše fotografiske slike in diapositive mesta Ljubljane. Natačaj je razdeljen na pet skupin, da lahko posamezni poklicni fotografi in amaterji dobe tudi po več prvih nagrad.

V prvi skupini bodo naši fotografiski umetniki konkuriрali s celotnimi pogledi na Ljubljano, v drugi skupini se bodo kosali s posnetki iz nove Ljubljane, torej s pogledi na Ljubljano, kakor se je spremnilo po svetovni vojni ter jo na kratko imenujemo »Plečnikovo Ljubljano«. V tretji skupini bodo pa fotografati skušali na najučinkovitejši način pokazati Ljubljano kot vrtno mesto z njenimi sprejaljaliči in pari ter vrtovi. Četrta skupina je najobsežnejša, ker so v njej zbrani splošni ljubljanski motivi, torej naša umetnost, zlasti mlhulih dob, druge konkurenste bodo pa spet mikali prizori ljubljanskega življenja ali pa še najzajavnostnejši drugi hvaležni motivi. V peti skupini bodo pa tekmovali prijatelji barvnih posnetkov ter nam odkrili vso barvno mikavost našega mesta in vse prejšnjih štirih skupin.

Dobrih celotnih pogledov, ki bi pokazali vso slikovitost in maglo rast Ljubljane, sploh še nimamo dosti. Prečitajte prekrasno dr. Steletovo besedilo v albumu »Ljubljana« in spoznajte, kako odločajoč je lega Ljubljane za njen razvoj. Niti lege, niti njenega napredka nam doslej naši fotografi še niso pokazali, čeprav uživajo svetovni sloves. Nobenega pogleda z zivočimo cerkev sv. Mihaela na Barju na Ljubljano še nismo videli.

S to novo Plečnikovo cerkvijo smo pa že tudi pri drugi skupini, ki naj nam pokazi Ljubljano po svetovni vojni. Sama ta cerkev ponuja množico zelo hvaležnih motivov tako s pogledi na zunanjost kakor s svojimi podrobnostmi v notranjosti. Tudi samo Barje se je mnogo spremeno in pod Golovcem smo dobili nov del mesta ter tudi elegantni novi mostič čez Gruberjev prekop. Spica je regulirana in urejena, so tudi bregovi Ljubljance, a nad Ljubljano se preninja Grad. Z vseh strani slikoviti so obnovljeni okopi, toda naši fotografiski umetniki se jih še ne upajajo naškociti in zavzeti. Vsaj po novih grajskih nasadih naj bi se nekoliko sprehodili pa bi naši polno slikovitosti n. pr. z lesinom mostom, hkrati pa tudi najlepše poglede na Ljubljano. Samo grajsko poslopje še vedno skriva marmikatero lepoto. Karlovska cesta je preurejena, pravi biser je na cerkev sv. Florijana z okolišem. Pogled na Trg sv. Jakoba nam ni treba omenjati, vendar pa naše mojstrovne lahko spomnimo, naši si ogledajo Marijino znamenje od zadaj z cerkev. Ceprav notranjost cerkev sv. Jakoba spada v drugo skupino, opozarjamemo nanjo, ker so njeni oltarji pravi muzej plastične umetnosti. Tu-

di slavna Gruberjeva paleča, kjer je sedaj poštna direkcija, še ni obdelana niti zunaj niti znotraj, saj vendar nimamo še fotografij, ki bi pokazale vso krasotu kapelice. Na Starem in Mestnem trgu so naše najzanimivejše hiše, toda nimamo še niti znamenje, ki je od pomoči do jeseni v najlepšem cvetju. Posebno velika in hvaležna naloga so pa Zale z vsem bogastvom svojstvenih lepot, kjer se bo posebno uveljavil tudi barvni film. Žale so sicer precej trd oreh, zato naj pa prav tu naši najboljši fotografi dokažejo, da po pravici uživajo sloves po vsem svetu. Tudi pri sv. Krizu imamo toliko čudovitih spomenikov, da bi lahko z njimi napolnili debel album, ki bi tudi s te strani pokazal visoko stopnjo naše arhitekture in plastične umetnosti. Poudarjamo, da je vsa sodobna Ljubljana polna zanimivih poslopj, in podrobnosti, zato pa na tem polju naši mojstri lahko postanejo učitelji fotografom drugih narodov.

Predvsem smo obdelali II. skupino, torek Ljubljano, kakršna je nastala po svetovni vojni, kamor spada tudi III. skupina, ki naj nam našo Ljubljano počake k vrtno mesto. Vodnika našim fotografom po tej skupini pač ni treba, vendar pa opozarjam na nove poti od Rožnika do Šišenskega vrha in na življenje odraslih, predvsem pa naših otrok po parkih in pisanih nasadih. Z barvnim filmom poskusite sreči tudi po poslikanih cerkvah. Ne samo dela starih mojstrov, tudi Sternenov stopri na franciškanih.

Splošni ljubljanski motivi IV. skupine naj pa svetu počakejo in Ljubljancam odkrijemo naše velike prireditve, gledališče in koncerte, posebne slikovitosti in znamenitosti naše stare Ljubljane, privlačnosti naše gostoljubnosti in pripravljenost naših gostinskih obratov za sprejem zadovoljnih turcev, naš živilski trg, naš praznik in naš delavnik – genitus loci Ljubljane, torej vse značilnosti našega mesta, ves ponos in ljubavnost!

Najprimernejši letni čas za fotografije nastopa in gotovo vsa Ljubljana želi, da bi naši poklicni fotografi in amaterji ne zamučili nobenega lepega dne. Sicer bo za nagrade razdeljena le skromna vsota 6000 din, toda tudi najmanjšo nagrado naj smatrajo zmagovalci za prav posebno odlikovanje, saj Ljubljana predstavlja višek vseh slovenskih prizadevanj na kulturnem podiju. Upravičeno pričakujemo, da bo posebno naš Foto klub spet dokazal, kako častno in s ponosom nosi ime Ljubljana. Posebno je pa prepričan turistični odbor mesta Ljubljane, da bo do 1. decembra, ko mine natačaj, dobil toliko dobrih slik, da bo lahko izšla II. izdaja albuma »Ljubljana«. Vse potrebne podatke o natačaju pa dobile pri turističnem odboru v mestnem gospodarskem uradu v Beethovnovi ulici št. 7/L.

DNEVNE VESTI

Hrvatski poslanik v Rimu v avdijenci pri Vojvodini Spoletske. Hrvatski poslanik v Rimu dr. Perić je bil s soprogo sprejet v Firenci v avdijenci pri vojvodini Spoletske. Po prisrčnem razgovoru je vojvodinja povabila poslanika in njegovo soprogo na obed.

Vazna posvetovanja v Zagrebu. Zunanji minister dr. Lorković je že sprejel v pondeljek dopoldne v zvečer nemškega poslanika Siegfrieda von Kascha in italijanskega poslanika Casertana. Zvečer je bil v poglavnikovi vili izredni sestanek ministarskega sveta pod vodstvom poglavnika samega. Prisotovvali so mu vsi člani vlade in tudi maršal Kvaternik. Tem posvetovanjem pripisujejo veliko važnost.

Umetniško sodelovanje s tujino. Za ureditev kulturnih odnosov in sodelovanja med Italijo in prijateljskimi državami je minister za ljudsko kulturo odredil, da ureditev in koncertne družbe ter opere in zasebni impresari ne smejo sklepati pogodb s solisti, koncertnimi pevci in pevki, dirigenti in umetniškimi ansamblji v tujini brez predhodne obdrbitve ministrstva za ljudsko kulturo. Enako ne smejo italijanski impresari sklepati pogodb z ustavnimi in podjetji v drugih državah brez dovoljenja ministrstva.

Po milijona za bolnico. Prefekt v Novi je sporocil, ravnatelj bolnišnice v Verbaniji, da je Duce prispeval kot izredno pomoč pol milijona bolnišnic, kar so mescani Verbanje in prebivalstvo sprejeli z velikim navdušenjem.

Kraljevski vrtovi v Neapelju preurejenti v zelenjadne vrtove. Po odredbi Pijemontskega princa so kraljevske vrtove v Neapelju preuredili v zelenjadne vrtove. Priredele bodo razdelili brezplačno potrebnim in ubogim v okolici vrtov. Tudi krasen park Floridiane ob Vomeru, ki je kraljevski last so preuredili v zelenjadni vrt.

954 umetnikov na razstavi v Bergamu. 14. septembra bo minister za narodno vzgojo v Bergamu otvoril tretjo nagradno razstavo slikarstva, na kateri bo razstavilo 954 umetnikov. V žiriji bo ministra za narodno vzgojo zastopal Guillermo Pachioni.

Obletnica smrti papeža Pija X. Včeraj je poteklo 28 let od smrti papeža Pija X. Vatikanu so bile ob tej prilici slovesne službe božje, katerih se je udeležila množica vernikov, ki je tudi molila ob paževecem grobu.

Za vsaka večna vrata v Beogradu samo en klic. V interesu javnega reda in miru ter varnosti prebivalstva Beograda je komisar notranjega ministra odredil, da sme imeti v vsaki hiši klic od večnih vrat samo en stanovalec. Hišni posetniki se morajo takoj prepričati, da so vsi hišni stanovniki pravilno prijavljeni.

500 milijonov državnih bonov za Počitno hraničarico. Komisar finančnega ministra v Beogradu je bil pooblaščen dati Počitni hraničaricu za poživitev njenih poslov v Srbiji na razpolago državnih bonov do zneska 500 milijonov din. Gre za prevzem dela, kreditov bivše jugoslovenske države pri Počitni hraničarici.

Poziv visokošolcem. Na rektoratu Ijubljanske univerze naj se takoj zglaše predsedniki oziroma po en odbornik naslednjih akademskih društav: Društvo slušateljev medicinske, filozofske in teološke fakul-

te, dalje akademske društva Vir, Veda, Pravda, Savica; klubov Ognjišče, kemikov, strojniskov, akademske smučarske organizacije, Kladivo, Ruda, Bolgarskega akademskega društva Hristo Botev in akademika oblast počitniške zvezne. — Rektorat kr. univerze v Ljubljani.

— Sreča mu je bila naklonjena. Resnicno se reče da je imel Gualtiero Carrara, ki je igral v loteriji na tri številke, katere je slučajno našel zapisane na koščku papirja, katerega je našel na cesti v Genovi. Dobil je 4.250 lir. Na listku so bile zapisane številke 3.59 in 47.

— Zastopstvo Gila v Bolgariji. Bolgarska zlastinska organizacija Branik je povabilo v Sofijo 50 pripadnikov Gila, ki so jih spremljali trije oficirji. Zastopniki fašistične zlastine so bolgarski tovariši prisrčno sprejeli. Mladenci se bodo mudili 20 dni v Bolgariji v taboriščih Branik.

— Cudna usoda. V Vanzagu je bil potukan kmet Riccardo Cattaneo, ki je bil zrtev čudne usode. Udeležil se je pogreba nekega kmeta, ki je utonul, vracajoč se s pogreba, pod večer pa je sam zatrebel v reko Viñeresi in utonul.

— Važno za Spodnjetajerske lastnike zemljišč v inozemstvu. Politični komisar mesta Maribor je obvestil lastnike zemljišč v inozemstvu, da je potrebno za plačila v zvezi z upravo teh zemljišč devizno dovoljenje, ki se dobri pri deviznem uradu na Dunaju.

— Baročni portal v Krškem. Znani starijnoslovec Otto Aumann je nedavno v Krškem očistil na starem župnišču sloveči baročni portal, ki ga je zakrivala plast malte in drugega materijala. Portal je načrtan z granito in nosi letnico 1788. Iz napisa je razvidno, da je dal restavrirati prastaro župno cerkev v Krškem c. kr. župnik Ludvik de Lazarini. Otto Aumann je restavriral tudi hišo, kjer je umrl Valvasor, da je zdaj tako, kakor je bila v Valvasorjevih časih.

— Nemška trgovska zbornica za Hrvatsko. Nacionalni odbor bivše Jugoslavije in nemške trgovske zbornice v Beogradu je bil po odredbi vojaškega poveljnika v Srbiji likvidiran. Svoje delovanje je pa ustanovila tudi Nemška trgovska zbornica za bivše Jugoslavijo. Zdaj se pripravlja ustanovitev Nemške trgovske zbornice za Hrvatsko. Gledate Srbije pa v tem pogledu ne nobenega načrta.

— Dolenska — njene lepote. Pod tem naslovom omenja članek v »Sl. Narodu« z dne 5. t. m. zanimivo črnomalsko okolico ter načinja vprašanje: »Kako so zase čisto primorske hiše v našo Belo Krajino?« Tudi ja sem bil iznenaden lanskem letu na metliškem festivalu, ko sem zaslišal znanje primorske ozir. istrske načeve. Ce se ne motim, je to točko izvedela četa iz Starega trga ob Kolpi.

— Italijanski general o dobrih odnosa in med Italijo in Hrvatsko. V soboto je izšlo v Zagreb prvo nadaljevanje Fašističnega bulentina, ki ga izdaja Fašistično zastopstvo pri ustaškem pokretu. Bulentin obsegne 4 strani in na prvi strani prilubičje Izvešček iz poglavnikovega govora ob sprejemu Fašističnega odposlanstva. Uvodnik je napisal general dr. Coselschi, vodja stalnega fašističnega odposlanstva v Zagrebu, ki se izraza zelo laškovo o dobrih odnosa in med Italijo in Hrvatsko.

— Za konj za Nemčijo. Hrvatska bo izvozila v Nemčijo nad 500 težkih in 400 lahkih vprežnih ter 3000 konj za zakol. — Država prevzame zapuščeno premoženje na Hrvatskem. Ravnateljstvo za obnovo v Zagrebu prevzame vse na Hrvatskem zapuščeno premoženje v last države. Kmetijski svrhami služeče neprimitivne pa Ravnateljstvo za obnovu ali Ravnateljstvo za gospodarsko obnovbo. Upniki morajo prijaviti svoje zahteve v 15 dneh.

Iz Ljubljane

— Za konec pasijon din naliivi. Včeraj se je ves dan vreme kisalo. Dopolne je bilo močno oblačno in jelo je že rahlo deževati, pa je takoj nehalo in potem so se obliki toliko razkadicili, da smo mislili, da se bo vreme zopet zboljšalo. Popoldne ni več kazalo na dež, proti večerni se je pa nebo zopet močno pooblačilo in zvečer je zacetelo v debelih kapljah deževati. Nismo pa pričakovali, da bo noto tako viharna, in da bo tako lilo. V večernih urah se je jelo na jugozapadu bliskati in grmeti. Prvi silni naliivi je presenetil mnoge mescane, ki so imeli odprtia okna, da jim je deževalo v stanovanje, ker so padale debele deževne kapljice po strani. Potem je pa sledilo še več naliivov in lilo je z malimi pre-

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

Predstave ob 16., 18. in 20. ur!

KINO UNION TELEFON 22-21

Znamenita italijanska igralka Laura

Nucci in Armando Falconi v filmu

„Gospod“ iz beznice

Brezmejno občinska skupišča privede hčerko

do življenjske sreče.

KINO MATICA TELEFON 22-41

Chanchita Montenegro in L. Sagl Vela

v prekrasni filmki opereti

Huzarjeva ljubezen

Močna vsebina! Krasna glasba in petje!

KINO SLOGA TELEFON 27-30

Dva filma napetih senzacij in bliskovitih dogodkov

Nemi vitez in

Pot maščevanja

J. Wayne, G. Hayes in L. Whitlock

sledki vsi noč. Vmes je močno grmelo in enkrat je nekje v bližini mesta tudi treščilo. Dežja je bilo mnogo preveč zlasti za Barje, kjer je ponekod krompir že zdaj gnili. Proti jutru je nehalo deževati, toda nebo je bilo tudi zjutraj že zelo oblačno. Jutri večer bo mlaj in morda nam prinese izpremembo vremena, da vsaj v nedeljo ne bo deževalo. Letos je že nekajna tradicija, da imamo ob nedeljah lepo vreme, in morda se bo ta tradicija obnesla tudi na nedeljo. Dočim je zjutraj kazalo zelo slab in smo mislili, da bo kmalu zacetlo zopet deževati, se je pa proti pričakovanju že okrog 9 nebo toliko zjasnilo, da je tu pa tam posijalo sonce. Po tako hudičini načinih v nevihtah, kakor smo jih imeli ponori, se vreme rado izpremeni. Morda se pa poletje še ne bo poslušalo od kolikor načinov, da je zjutraj vse pasjih dñi tudi po kolodernju konec. Dobro bi bilo, če bi ostalo vreme lepo, da bi se pripekelo solnce, saj je na pojku še mnogo pridekov, ki morajo dozoret. Posebno koristno bi pa bilo solnce vinogradom, ker bo grozdje kislo, če ne bo več vročine.

— **lj Zdravniška pomoč ponori.** Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani opozarja na zavarovalnice, naj začnejo izpremembo vremena, da vsaj v nedeljo ne bo deževalo. Letos je že nekajna tradicija, da imamo ob nedeljah lepo vreme, in morda se bo ta tradicija obnesla tudi na nedeljo. Dočim je zjutraj kazalo zelo slab in smo mislili,

da bo proti pričakovanju že okrog 9 nebo toliko zjasnilo, da je tu pa tam posijalo solnce. Po tako hudičini načinih v nevihtah, kakor smo jih imeli ponori, se vreme rado izpremeni. Morda se pa poletje še ne bo poslušalo od kolikor načinov, da je zjutraj vse pasjih dñi tudi po kolodernju konec. Dobro bi bilo, če

Register prebivalstva Ljubljanske pokrajine

POGLAJE V.

Nadzor nad voditvijo registra prebivalstva
Clen 29. Župan skrbi za uvedbo in pravno ureditev registra prebivalstva.

V prvih 15 dneh vsakega leta mora župan sam pregledati register, da bi ugotovil:

a) ali je vojen povsem pravilno, v vseh svojih delih in ali je ažuren tudi glede vseh sprememb, kakor je predpisano po teh določbah;

b) ali so hišne mape, družinske pole in pole za zajednice, prav tako osebni listki, iz katerih je sestavljen register, izpolnjeni z vsemi zahtevanimi podatki in predpisno razvrščeni;

c) ali so vpisi izvršeni z jasno čitljivimi črkami.

Glede tega pregleda je treba napraviti v trojniku zapisnik (priloga 3), katerega morata podpisati župan in občinski tajnik ter poslati v dvojnoku najdlje do 31. januarja Visokemu komisariatu.

Tretji izvod ostane v občinskem arhivu.

Clen 30. Do 15. marca vsakega leta pošte Visoki komisariat Osrednjemu statističnemu zavodu in skupinem odpravku po en izvod zapisnika (priloga 3) vseh občin pokrajine.

Tem zapisnikom je treba priložiti izčrpano poročilo, iz katerega so razvidne pomankljivosti in nepravilnosti, ki so bile opažene pri občinah, ki niso pravilno ravnale pri voditvi registra prebivalstva, pa tudi ukrepi za njih odpravo.

Clen 31. Visoki komisariat nadzira pravilno uvedbo in tekočo voditev registra prebivalstva v smislu teh predpisov in odreja v ta namen posebne inspekcije, pri čemer se lahko poslužuje tudi komisarjev in inspektorjev, ki se posiljajo v občine za nadzorstvo ostalih panog javne uprave.

O vsaki inspekciji je treba napraviti zapisnik v dvojniku in po vzoru priloge 3. Prepis vsakega zapisnika je treba poslati Osrednjemu statističnemu zavodu v 10 dneh po opravljeni inspekciji.

Clen 32. Vrhovni nadzor nad pravilno voditvijo registra prebivalstva izvršuje Notranje ministrstvo in Osrednji statistični zavod.

Osrednji statistični zavod poroča neposredno Duceju glede opažanj, katera je pri opravljanju dolžnosti vrhovnega nadzora imel priliko ugotoviti glede voditve omenjenih registrov, poroča pa hkrati tudi v Notranjem ministrstvu in Visokemu komisariatu.

POGLAJE VI.

Spošne in prehodne določbe

Clen 33. Za vse prijave in spremembe, ki so predpisane v teh določbah, ne sme občinski anagrafni urad od prizadetih zahtevati nikaknih takš ali kakršnih kolikršnih davščin.

Sprečevala, objave, izjave, potrdila in ostali dokumenti, ki so potrebni za izvajanje teh določb, so proti takšnim znakom.

Clen 34. Do 31. decembra 1941-XX morajo občine poskrbeti za uvedbo registra prebivalstva po teh določbah na podlagi ugotovitev popisa prebivalstva, ki se je izvršil 31. julija t. l.

Tako bo služila vsaka družinska pola, ki je bila izpolnjena pri popisu prebivalstva in se nanaša na družino, stalno bivaljočo v občini (kar mora biti razvidno iz šolpica 13 seznama A), pri osnovanju anagrafne družinske pole (obrazec A) in eventualno tudi anagrafne družinske pole, le da stojijočim (obrazec A bis).

Za družine, ki stalno bivajo v občini, pa so bile na dan popisa prebivalstva v celoti odstotne, ker so bile v kaki drugi občini, je treba anagrafne družinske pole (obrazec A) izpolniti na podlagi tistih družinskih pol, na katerih jih je zabeležila občina, v kateri so bili ob popisu prebivalstva.

Zato mora vsaka občina poslati pristojni občini stalnega bivališča družinske pole, na katere je popisala družine, ki so bile začasno na njemeno območju.

Enako bo vsaka pola za zajednice, ki je služila pri popisu prebivalstva, služila tudi pri osnovanju anagrafne pole za zajednice (obrazec B).

Za vsako osebo, ki je navedena v seznamu A popisnih pol (družinskih), katera je treba osnovati osebni listek (obrazec C ali C bis).

Za izpolnitvene podatkov, vpisanih v pole za popis prebivalstva, proti tistim, ki jih zahtevajo anagrafne pole, bo občina pozvala dotedne rodbinske in zajedniške poglavjarje, da se zglaže v uradu.

Clen 35. Občinski anagrafni urad mora skrbeti, da bo 31. decembra 1941-XX objavljen razglas (gl. priloga 4), ki bo obvezal državljan, ki niso bili pozvani na občinski urad iz razlogov zadnjega odstavka prejšnjega člena, da se sami prijavijo temu uradu do 15. januarja 1942-XX.

Clen 36. Dokler ne bodo osnovane anagrafne družinske in zajedniške pole, naj služijo kot anagrafne pole družinske in zajedniške pole ljubljanskega popisa, na katere naj se zato vprije (v smislu členov 17., 18. 19.) spremembe, zadevajoče na-

ravno gibanje (poroke, rojstva in smrti) in socialno gibanje (veselitve, izselitve, združitve in razdržitve rodbin, spremembe stanovanj).

Postopoma, kakor bodo anagrafne pole prizadetih in izpolnjene, je treba omenjene spremembe vrstiti v same anagrafne pole.

Brez ko bodo osnovane anagrafne pole glede rodbin, ki bivajo v isti hiši, je treba osnovati zadevno hišno mapo po obrazcu D. Enako velja tudi za izpolnitve hišnih stranskih map po obrazcu D bis.

Pole ljubljanskega popisa je treba držati v abecednem redu imen ulic, trgov, krajev, in za vsako teh po vrstnem redu njih hišnih števil.

Pole ljubljanskega popisa, ki so izločene, ker že prepisane na anagrafne pole, se morajo hraniti do prihodnjega popisa prebivalstva.

Clen 37. Dokler občina ne dobi nazaj pole ljubljanskega popisa, pregledanih v vrhjih od pokrajinskega popisnega urada, naj občina hrani (po abecednem redu imen ulic, trgov, krajev itd. in za vsako ulico po vrsti hišnih števil) obrazce Po bis, Rm bis, Rž bis, Um bis, Už bis v smislu člena 8., s katerimi so ji kompetentne oblasti in uradi spročili spremembe, povzročene po naravnem gibanju (poroke, rojstva in smrti), pri stalnem prebivalstvu.

Občina mora prav tako shraniti (v gorji navedenem redu) prijave (obrazce: E, F, G, H) o spremembah pri stalnem prebivalstvu, nastalih zaradi socialnega gibanja.

Kako je bilo pred 70 leti

Drobine iz kronike „Slovenskega Naroda“ letnika 1871

Strašen ogenj

V soboto 19. avgusta 1871 je poročal »Slovenski Narod«: Strašen ogenj je skoro celo vas Vižmarje blizu Ljubljane pokončal zadnji pondeljak. Začelo je dopoldne goreti in gorelo več kaktor cel dan. Precej gospodarjev je zavarovano imelo svoja poštovščina; ali kaj ko jim je pogorelo mire in mnogo drugoz, kar se navadno ne zavaruje. Škoda je tedaj silna. Kako se je ogenj začel, ni še znano. Komaj pa je v Vižmarjih ugasnil ogenj, začelo je v torek popoldne goreti v Poljanah, ne dače od Sentvida v Vižmarjih, in kakor se sliši, je pogorelo 5 ali 6 hiš. Tudi o tej nesreči pričakuje se natančnega poročila.

Novi notarijati na Kranjskem

Istega dne je »Slovenski Narod« poročal: Vsled odloka pravosodnega ministerstva in c. k. više deželne sodnije v Gradecu so razpisani notarijati s seležem pri c. k. okrajski sodnji na Brdu, v Ilirske Bistrici, v Kranjski gori, v Ložu, v Tržiču, na Vrhniku in v Senožečah, za ktere krate dosegajo se ni bil noben notar sistemiziran. Vrh tege je tudi razpisani izpraznen notarijat v Ipav. Prošnje in dokazom znanja slovenskega je zavaroval način, da se predloži v 14 dneh pri c. k. notarski zbornici v Ljubljani.

Gašenje požarov

V soboto 26. avgusta 1871 je »Slovenski Narod« poročal: Ljubljanske feuerscheue kaj imela zadnje dni mnogo prilomnosti se avscajhnati in jih je tudi porabil. V Vižmarjih je gorelo več kaktor tri ure s plamenom; staro, lepa in humanitarna našava Ljubljanačev je bila, da so v okolice, če je bil pozar tudi dve do tri ure do mesta, poslali s hitrimi konji brizgalnice na pomoč, ktere niso niklar prepozno prisile, temveč nasle vselej se mnogo dela in varovala druga še negoreča poslopja ognja. Kar je pa v Ljubljani osnovana in sestavljena ognjena straža (lucus a non lucendo) je nehal ta lepa in usmiljena navada; feuerscheue cu nemških turnarjev sestavlja, se boji iti na kmete in ker so nje izročili vse brizgalnice, ostanejo tudi te doma. Da bi ne bilo v Ljubljani teh ognjnih možičeljov, bi bili dobili Vižmarjanov gotovo dve ali tri brizgalnice in rešili vsaj nekaj poslopij: feuerscheuev sicer ni bilo treba, je že brez njih gorelo, a brizgalnice bi bile vendar-le dobre. Ko je drugi dan gorelo v Poljanah pri Sentvidu, pičlo uro od Ljubljane, so prišli konji iz gojenje skoške in mesarskemu mostu, kjer so spravljene mestne brizgalnice, da bi jih peljali k ognju, a mestni očetje jih niso hoteli dati. Je to clovesko? Ničuda, da je okočica hula na onegave Škrke, ker je tačas ne pomaga, kadar bi vsak človek najhujšemu sovražniku pomagal. To vedenje je vzbudilo še celo v onegavih krogih nevojo; reki so: če je ognjena straža sama nisla na pogorševi, bi se morale poslati vsaj brizgalnice. Tako dajemo svojim sovražnikom

dan za dnevom pravično orožje v roke. To nas bodo zgrabili po listih, ker smo tako neprevidni. — Vsi so prežili na »Novice« kaj bodo rekle k temu, a te o te stvari čisto molče in danes je bil pri meni knet iz Poljan, kateri je pogorel, ter mi rekel, da se molčanje vsi tako čudijo. Res, da tam, kjer je bila dozaj »feuerscheue«, že ni niti pogorelo. Tako je tudi na Gradu ustavila ogenj, ker je namreč prišla, ko je bilo že popolnoma pogorenje; vendar si je dala po tem hvala peti v »Laib. Ztg.« in »Tagbl.« Toda, če naši sovražniki brizgalne, čisto brez pomoči, kader se uname požar, nihče jih ne hiti na pomoč, ker je feuerscheue vse gašenje tam vzel, in rablje brizgalnice le za svoje parade in vaje na takih krajih, kjer ne gori. Nedavno so ti junaki vrle Krakovčane skoraj pod vodo spravili, za kar jih Krakovčani niso posebno hvaležni, ker sami vedo koliko vode vrti potrebujejo. Torej proč s feuerscheuem, če ne bo vsa okolica pogorela.

300 letnica Galileieve smrti

Pristočna italijanska znanstvena mesta nameravajo ustanoviti v Pisi Dom Galileia, kjer bo spravljeno vse, kar se nanaša na slavnega učenjaka. Dom bo ustanovljen v proslavo 300 letnice smrti tega slovečega italijanskega zvezdoslovca, pionirja modernega zvezdoslovstva. Galilei, ki je živel od 1564 do 1642, je bil oboren sloveč fizik in matematik. Deloval je kot vsečiliški profesor v Pisi in Florenci. Izumil je topolomer in hidrostatistično tehniko, ustanovil je sodobno dinamiko ter postavil zakon o privlačnosti zemlje. Bil je pristaš Kopernikove heliocentrične svetovne nazore. Kot 70 letni starček je stal zaradi svoje knjige »Mesečni pred papeškim sodiščem, kjer je moral svoj nauk preklicati. V Galileievem Domu bo tudi znanstvena knjižnica, obsegajoča poleg njegovih del in rokopisov vso italijansko znanstveno literaturo od 17. do 19. stoletja, v kotikor se nanaša na slavnega zvezdoslovca.

Proslave 300 letnice smrti Galileia bodo istočasno v Rimu, Florenci, Pisi in Padovi. V teh mestih se pričnejo s predavanji o Galileievem življenju in delu.

Obnovite naročnino!

da je bil tam obnovljen nekakšen porticus, okrašen z dvema kariatidama, izvirajočima iz delfskih ruševin, če se ne motim.

Zame je bilo važno, da je visel za tem portikom nekakšen zastor v ozadju obenh kariatid.

Skril sem se za ta zastor in čakal.

Tam sem bil priča posvetovanju nekega človeka, kričavega glasu z obema čuvajema iz dvorane egiptiških starin. In zvedel sem, da je bil čuvaj demant poklican k drugim čuvajem in pozvan na nastopi obhod z njimi.

Stopil sem torej tiho iz svojega skrivališča in se vrnil po prstih k rotundi.

Vsi čuvaji se so pomenujeli v dvorani mumij.

Po prstih sem srečno prišel do Apollinijeve galerije... Nisem se motil, — tam ni bilo nikogar.

Brž sem potegnil iz žepa svetliklo in svoj vlomliski demant. Regentov žarki so vodili mojo roko po steklu vitrine zzzzz... zzz... zzz... širje rez z demantom v kvadratu... prilepil sem malo mastika na narezano odprtino, pritisnil sem in vitrina je bila odprtta. Vsež sem iz nje Regenta, in ga spravil v žep, potem sem pa tihod opri eno izmed oken, na katero sem obesil svojo svilenov vrh, ki jo nosim vedno pri sebi, in spustil sem se po njeni dolini.

Bil je že skrajni čas, kajti bližali so se koraki.

Lahko si mislite, da je radoš srečnega telovaja, ki obstane brez najmanjše nezgode na tleh ob steni Louvra z Regentom v žepu...

Visoki Komisar med ljudstvom Bele Krajeve

Prebivalstvo Črnomelja navdušeno pozdravlja Visokega Komisarja

Visoki Komisar prisostvuje deklilskemu kolu v Črnomelju

Ženske kot izumiteljice

Tudi na polju izumov in odkritij so dosegle ženske pomembne uspehe

Antifeministi še zdaj citirajo z nekakšnim notranjim zadovoljstvom naziv Moebiusove razprave, objavljene v 19. stoletju: »O fizioloških slabostih žens.« Ničesar pa niso izpremenili na dejstvu, da si je ženska že priborila dostop do vseh poklickev in da opravlja vse prav tako kakor moški. Neki francoski ženski list je hotel ugotoviti, kako je ženske v resnici s tem in prišel je do presenetljivih zaključkov. Trditev je kratkomalo iz temeljev napacna. V vseh časih so ustvarjale in izumile ženske najoriginalnejše stvari in pogosto so prekrale moške svoje dobe. Seveda so izumile mnogo manj od moških iz enostavnega razloga, ker so stale v zadnjih dobah izven praktičnega življenja. Toda od 19. stoletja je močno naraščal seznam izumiljivih ženskih v zadržih v zadnjih letih so izumile ženske več stvari kakor v vseh prejšnjih dobach skupaj.

Egiptski stari vek: Dve ženski sta odkrili zdravilne lastnosti rastlin. R. i. Pamphilia je izumila tkalske stave za izdelovanje svile. B. a. B. Semiramis je uvedla namakalne cevi, tlakovanje ulic in vojni voz. 12. stoletje: S. Hildegarda avtomatično volan v kazecu zavirjanja za avtomobile in druge vozila, gospa Bubel patentila znamški listek električnega toka, gospa Taghbi. Toda, če naši ženski listek načel je do presenetljivih zaključkov. Trditev je kratkomalo iz temeljev napacna. V vseh časih so ustvarjale in izumile ženske najoriginalnejše stvari in pogosto so prekrale moške svoje do